

- menedzhera kultury - rol posrednyka [Cultural policy: the new role of the administrator and the culture manager - the role of the middleman]. *The material base of the sphere of culture*, 2., Moscow, Ed. RHB (РГБ).
2. Kataiev, S.L., Shamrovskiy, A.D., 2003. Nekotorye modely sotsyokulturnoi transformatsyy [Some models of sociocultural transformation]. *Practical philosophy*, 1, pp. 137-144.
 3. Katkova, T. H., 2005. Poniattia kulturnoi spadshchyny za mizhnarodnym ta ukrainskym zakonodavstvom [Concept of cultural heritage in accordance with international and Ukrainian legislation]. *Law and safety*, 5, pp. 148-152.
 4. Kliuchko, Yu.M., Kovtun, V.D., Troielnikova, L.O., Tsymbaliuk, N.M. 2004. *Kulturno-dozvillieva sfera Ukrainy: dynamika zmin ta peretvoren* [Cultural and leisure sphere of Ukraine: the dynamics of changes and transformations]. Kiev.
 5. Kolodyna, E.A., Radyonova, O.V., 2013. Problemy u perspektyvy razvytyia pablychno-chastnoho partnerstva v sfere kultury [Problems and prospects of development of public-private partnership in the field of culture]. *Proceedings of IHEA*, 4 (90), pp. 114-119.
 6. Mohilina, T. S. 2002. *Mizhnarodnyi dosvid okhorony kulturnoi spadshchyny ta pamiatkookhoronne zakonodavstvo Ukrainy* [International experience in the protection of cultural heritage and Ukrainian memorial protection legislation]. Kiev: Stylos (Стилос).
 7. Morozov, M.A. 2006. *Ekonomyka u predprynimatelstvo v sotsyalno-kulturnom servyse u turyzme* [Economy and entrepreneurship in social and cultural services and tourism]. Moscow: Academy.
 8. Oliinyk, O.S. 2008. *Industrializatsiia kultury: teoretychna rozvidka* [Industrialization of culture: theoretical intelligence]. Kyiv: State Academy of Leaders of Culture and Arts.
 9. Petrova, I.V. 2005. *Dozvillia v zarubizhnykh krainakh* [Leisure in foreign countries]. Kiev.
 10. Saak, A. E., Pshenichnyh, Yu. A. 2007. *Menedzhment v sotsyalno-kulturnom servyse u turyzme* [Management in socio-cultural service and tourism]. SPb: Peter.

УДК 338.486.41:001.891(045)

DOI 10.31339/2617-0833-2019-1(26)-52-58

ПОГЛЯДИ ВЧЕНИХ НА ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИВАБЛИВОСТІ ТУРИСТИЧНОЇ ДЕСТИНАЦІЇ

Мілашовська О.І., Шитікова Т.В.

ACADEMICS' JUDGEMENTS ON THE TOURISM DESTINATIONS ATTRACTIVENESS

Milashovska Olga, Shytikova Tetiana

В статті розглянуто питання оцінки привабливості туристичної дестинації. Зокрема, висвітлено деякі зарубіжні та вітчизняні методики оцінки туристичної привабливості. В статті розглянуті напрямки досліджень таких вчених: К. Помпурова, І. Шимочкова, Я. Ху та Б. Річі, М.Травка, О.Давидова, які можна врахувати для розробки власної методики оцінки, що максимально б відповідала специфіці регіону.

Ключові слова: привабливість, туристична дестинація, методика оцінки привабливості.

The purpose of the publication is to deepen the theoretical aspects of some foreign and local methods of assessing the attractiveness of destination for the further use in developing its own methodology that would closely reflect the specifics of the tourism sector and the hospitality sphere of Transcarpathia.

The problems of studying the attractiveness of tourist destination were studied in the works

by such scientists as J. Krompton, J. Goodrich, J. Hu, B. Ritchie, E. Mayo, L. Jarvis, K. Pompurowa, I. Shimochkova, D. Kresich, D. Prebesaz, A. Kalvo-Mora, O.V. Muzichenko-Kozlovskaya, M.R. Travka, Y.I. Viklyuk, O.G. Davidova and others.

In the article there have been mentioned the research directions of such scholars as K. Pompurowa, I. Shimochkova, Y. Hu and B. Richi, M. Travka, O. Davydova.

As a result of the analysis of methods for assessing the attractiveness of tourist destinations, it can be claimed that scientists have different views on how to solve this issue. The prospects for the further research are the improvements of the approach to assessing the attractiveness of the destination on the basis of the methods of foreign and local academics and development of the methodology that could assess the tourism and hospitality area taking into account the specifics of the region.

Key words: attractiveness, tourism destination, method of assessment of tourism destination.

Поняття привабливості туристичної дестинації має когнітивний відтінок, тобто є свого роду психічною конструкцією, яка існує в розумах потенційних відвідувачів, адже вона охоплює не лише певні характеристики туристичної території, а й уявлення людей про неї. При цьому привабливість є фундаментальною як для розуміння, так і для покращення конкурентоспроможності туристичних дестинацій.

Сьогодні досліджуючи питання оцінки привабливості туристичних дестинацій можна зустріти інформацію як в іноземних так і у вітчизняних виданнях, при чому вчені по-різному бачать шляхи вирішення та оцінки даного питання.

Питанням оцінки туристичної привабливості території займалися такі іноземні науковці, як, зокрема, Дж. Кромптон, Дж. Гудріч, Я. Ху та Б. Річі, Е. Майо, Л. Джарвіс, К. Помпурова, І. Шимочкова, Д. Крешич, Д. Пребезац, А. Кальво-Мора та інші.

Метою публікації є поглиблення теоретичних аспектів деяких існуючих зарубіжних та вітчизняних методик оцінки туристичної привабливості дестинації задля подальшого використання при розробці власної методики, яка б максимально відповідала специфіці туристичної сфери та сфери гостинності Закарпаття.

Якщо говорити про іноземний досвід вивчення питання оцінки привабливості території та запозичення досвіду Заходу, то можна розглянути дослідження Крістіни Помпурової. Вона оцінювала привабливість регіонів Словаччини з точки зору попиту населення Чеської Республіки [1], а також привабливість туристичних дестинацій Словаччини, як туристичного напрямку, на прикладі мешканців Вишеградської четвірки [2].

В останньому випадку обраний цільовий ринок для вивчення привабливості Словаччини було визначено за кількома критеріями :

1. приналежність до основного цільового ринку туризму, як визначено в основних туристичних документах Словаччини;
2. подібність з точки зору ступеня міжнародної економічної інтеграції серед країн, що визначає свободу руху осіб і звільнення від формальностей при подорожі;
3. подібність в умовах життя, які визначають інтенсивність подорожей;
4. подібності в ступені розвитку туризму (місце, природні умови та історичний розвиток).

Вишеградська четвірка для дослідження К. Помпурової була обрана не випадково. А саме через те, що в довгостроковій перспективі вона складає найбільшу туристичну групу Словаччини. Це пояснюється близькістю цільової країни, відносно високою обізнаністю про неї як туристичний напрямок, друзями та родичами, які проживають у Словаччині, а також звичкою подорожувати до Словаччини в контексті попередніх обмежень Східного блоку. Протягом 2000- 2011 років, ці туристи склали 80 % відвідувачів. Резиденти склали основну частку відвідувачів серед країн Вишеградської четвірки- 73,2 %, далі йшли Чехія- 15,8%, Польща- 7,9% та Угорщина- 3,1%.

Крістіна Помпурова та Іванна Шимочкова у своєму дослідженні пропонують власний

коефіцієнт оцінки – коефіцієнт привабливості дестинації (К.п.д.). Детально про нього та обрану ними методику при проведенні дослідження ми зупинилися у попередній публікації [3].

Вчені Я.Ху та Б.Річі в своєму дослідженні більше зупиняють свою увагу саме на контекстному підході до сприйняття туристами привабливості дестинації. Тобто, остаточна думка туристів щодо певної конкретної дестинації часто може змінюватися залежно від мети перебування, типу відпочинку [4].

Наведене вище дослідження складалося з двох основних етапів: перший- це визначення привабливості місця призначення, а друга частина- це вивчення впливу ситуації на споживчі настрої та поведінку.

Проводячи дослідження вчені ставили за мету розширити контекстний підхід до вимірювання привабливості туристичної дестинації. При цьому вони вважали доцільним виділити два основні типи відпусток: перший - в якому респонденти обирали туристичний напрям для активного відпочинку, рекреації, а другий - в якому обирали освітню відпустку. Тобто в першому випадку турист шукає та зацікавлений у можливості фізичного та психічного відпочинку, а в другому випадку - у можливості ознайомитися з місцевою культурою, історією, побутом, способом життя місцевого населення.

В якості місць для дослідження було обрано Гаваї, Австралію, Грецію, Францію та Китай. Ці пункти були обрані з урахуванням концептуальних та практичних міркувань. Гаваї визначали як такі, які задовольняють саме перший тип відпочинку, тобто рекреацію, а наприклад Китай навпаки, зацікавлював туристів в першу чергу саме освітнім досвідом. Щодо Австралії, Греції та Франції, то вони сприймалися, як такі, які здатні забезпечити обидва типи відпустки. Крім того, названі вище п'ять пунктів були відібрані щоб відобразити різний рівень знань серед респондентів.

Далі у дослідженні було відібрано 16 основних туристичних показників (клімат, наявність/якість проживання, спорт/рекреаційні можливості, пейзажі, харчування, розваги, унікальність життя місцевого населення, історичні пам'ятки, музеї та культурні атракції, труднощі спілкування (мовні бар'єри), фестивалі, доступність, шопінг, ставлення до туристів, доступність та якість місцевого транспорту, рівень цін). Вони були обрані як основа для вивчення як респонденти оцінюють привабливість туристичної дестинації. Для оцінки було обрано спосіб телефонного опитування. Задля зменшення витраченого часу на інтерв'ю, було розроблено 2 версії анкети. Версія А- для опитування респондентів описуючи досвід активного відпочинку, а версія Б- для опитування респондентів описуючи досвід освітніх відпусток. Кожна версія була з аналогічною структурою та змістом, за виключенням опису різних ситуацій.

Було опитано 400 респондентів у столичному районі в Західній Канаді. Вони були обрані випадково у телефонній книзі. Перші 200 були опитані за версією анкети А, а наступні- за версією В. Респондентами були особи 16 років і старше.

Для визначення розміру туристичної привабливості дестинації враховуючи різну мету відпустки може бути використана модель Міллера та Гінтера (1978), що застосовується для різних ситуацій, що використовуються. Цю модель можна виразити так :

$$A_{js} = \sum_{i=1}^n (I_{is} B_{ijs}), \quad (1)$$

де A_{js} –туристична привабливість дестинації j в залежності від мети відпустки типу s .

I_{is} - важливість туристичного показника « i » у сприянні збільшенню привабливості дестинації в залежності від мети відпустки типу s .

B_{ijs} – уявлення про здатність дестинації j задовольняти потреби туристів в показнику « i » в залежності від мети відпустки типу s .

n - кількість показників.

s – тип відпустки [4, с.29].

При цьому в дослідженні було використано 5-бальну шкалу оцінювання. Оцінкам респондентів було присвоєно бал щодо важливості кожного туристичного показника, що

сприяє привабливості дестинації та їх сприйняття того наскільки кожен показник може сприяти задоволенню потреб туристів по кожному з двох видів відпочинку (5- найважливіший та найбільш позитивний, 1- найменш важливий і найменш позитивний).

В першу чергу було оцінено профілі опитуваних, тобто чи є відмінності щодо статі, віку, освіти та частоти подорожей. Таким чином було встановлено, що обидні групи опитуваних були однорідними з точки зору їх профілів. Це було важливим, так як можна стверджувати що вищезазначені характеристики не впливали на результат дослідження.

Далі в дослідженні було розглянуто пріоритетність тих чи інших показників при різних видах відпусток, тобто для туристів, які обирають рекреацію та для туристів, які в першу чергу їздять з освітньою метою. Визначено рейтинг та ранг показників відповідно. На наступному етапі було розглянуто здатність різних характеристик дестинації забезпечити задоволення туристів з точки зору обох типів відпочинку.

Оцінка привабливості по кожній з попередньо обраних 5 країн може бути розглянута двома поглядами. По-перше, оцінка показує відносну привабливість місця призначення по відношенню до інших з точки зору різних типів відпусток. Так, наприклад з точки зору рекреації, Гаваї є найбільш привабливим місцем серед інших 5 дестинацій. При цьому найменш привабливим є Китай, а Греція займає середні позиції. А ось з точки зору освітніх поїздок Австралія і Греція є найпривабливішими, при цьому Китай займає останні позиції, а Гаваї і Франція займають 3 і 4 місце відповідно.

По-друге, проведена оцінка показує здатність кожної з дестинацій приймати туристів з рідними типами відпусток. Так, наприклад, Китай є привабливішим для освітніх поїздок, ніж для рекреації, а Гаваї навпаки. При цьому Австралія може задовольнити обидва типи відпусток.

Наведене вище дослідження має як теоретичні, так і практичні наслідки. Вчені акцентують увагу на те, що дослідники, які займаються оцінкою привабливості дестинації повинні враховувати контекстну ситуацію, в якій оцінюється привабливість. Також вчені стверджують, що туристи, зазвичай, мають краще уявлення про туристичні пункти, які вони відвідали, проте існують і виключення. Отримані дані також важливі з точки зору управління, адже вони демонструють конкурентні переваги кожної наведеної в дослідженні дестинації відносно вимог двох основних типів відпочинку.

Серед вітчизняних дослідників питання оцінки привабливості туристичної дестинації та методики її оцінки вивчали такі вчені, як Музиченко-Козловська О.В. [5], Травка М.Р. [6], Виклюк Я.І. [7], Омуш М.О. [8], Давидова О.Г. [9] та інші.

Наприклад, Травка М.Р. пропонує удосконалений експертно-статистичний метод оцінки привабливості території в розрізі районів областей [6, с.94]. В наведеному прикладі, дослідження проводилося в 4 етапи:

- 1) формування ознакової множини (визначення переліку показників оцінювання рекреаційної привабливості території),
- 2) вибір способу стандартизації показників (вибір еталону для порівняння, розрахунок стандартизованих показників),
- 3) оцінювання якісних показників за допомогою експертів (формування групи експертів, розроблення анкет опитування, оцінка результатів)
- 4) визначення процедури агрегування показників (визначення індексів окремих показників)

Деякі показники в процесі дослідження були отримані вченими з Управління статистики у кількісних вимірах, а інші встановлені експертним шляхом. Для розрахунку кількісних показників використано статистичні показники, що знаходяться у державній статистичній звітності, а для оцінки якісних показників враховано дані опитування експертів. За сукупність спостережень обрано райони, які мають значні рекреаційні ресурси і входять до найбільш відвідуваних місць туристами.

Наступним етапом є визначення експертних показників привабливості рекреаційної

території. В дослідженні були відібрані такі показники: якість рекламно-інформаційних послуг, атрактивність історико-культурних пам'яток району, якість навколишнього середовища, економічна привабливість району, політична стабільність району.

Оцінювання здійснюється у формі ранжування територій за синтетичними показникам. Значущість кожного блока синтетичних показників визначено експертним методом. Експертами в наведеному дослідженні виступили начальник управління міжнародних зв'язків та туризму, начальник відділу економічного розвитку та інвестиційної діяльності управління економіки, два працівники, які займаються сферою туризму та сама автор досліджень.

Для узгодження результатів інтегральної оцінки якісні показники переведено у стандартизовані, так само як і кількісні показники, тобто визначено частку якісних показників від середнього їх значення.

Таке експертно-статистичне дослідження показує існуючу привабливість кожного району області, а також дає можливість визначити які чинники найвагомніше впливають на туристичну привабливість району. Порівнявши інтегральні показники районів, можна визначити резерви підвищення туристичної привабливості та розширити інвестування у туристичну галузь, а також удосконалити роботу у туристичному бізнесі.

Давидова О.Г. пропонує використовувати при оцінці туристичної привабливості регіонів багатовимірний статистичний аналіз (БСА), так як більшість методик є досить суб'єктивними та не дають змогу врахувати та оцінити сукупність факторів в інтегральній оцінці й коректно їх інтерпретувати [9, с.100]. При цьому пропонується розробка вдосконаленого алгоритму на основі інтегрального методу та багатовимірного статистичного аналізу, що містить багатовимірне шкалювання, факторний аналіз, дискримінантний аналіз, кластерний аналіз.

БСА передбачає оцінку туристичної привабливості в 7 етапів:

- 1) визначення об'єкта спостереження;
- 2) визначення факторів, які впливають на туристичну привабливість;
- 3) оцінювання за допомогою методів багатовимірного шкалювання та факторного аналізу;
- 4) отримання показника туристичної привабливості за кожним із зазначених методів;
- 5) порівняння отриманих результатів та визначення сукупних показників
- 6) вибір найкращого методу оцінювання туристичної привабливості регіону чи місцевості;
- 7) надання рекомендацій щодо доцільності фінансування та залучення інвестицій до розвитку пріоритетних об'єктів.

Таким чином, на основі методів БСА можна комплексно оцінити туристичну привабливість регіонів країни або окремої місцевості. Отримані результати дозволять визначити сукупний показник для об'єкта дослідження, а також те, яким чином фактори впливають на цей показник. За допомогою методу багатовимірного шкалювання та факторного аналізу можна визначити найістотніші фактори, що впливають на залежну змінну (сукупний показник). Дискримінантний і кластерний аналіз дадуть змогу отримати сукупний показник для кожного об'єкту, згрупувати або ранжувати всю сукупність об'єктів [9, с.102].

Отже, проаналізувавши різні методики оцінки туристичної привабливості можна сказати, що всі вони враховують лише частину тих критеріїв від яких залежить рівень привабливості території. Для активізації туристичної діяльності в Україні, для визначення сильних та слабких сторін в сфері туризму в різних регіонах країни, доцільним є визначення їх рівня туристичної привабливості методикою, яка б могла максимально відповідати специфіці регіону. В такому випадку державна політика зможе бути більш орієнтована на розвиток регіонів з найвищим індексом туристичної привабливості.

Список використаних джерел

1. Pompurová K. Atraktivnost' regiónov Slovenska v cestovnom ruchu z hľadiska dopytu obyvateľov Českej republiky / K. Pompurová // *The International scientific journal*. – 2012. – С.68-91.
2. Pompurová K. Destination attractiveness of Slovakia: perspectives of demand from major tourism source markets [Text] / K. Pompurová, I. Šimočková // *Ekonomika a management*. – 2014. –XVII, 3. – P. 62-73. doi: 10.15240/tul/001/2014-3-006
3. Шитікова Т. В. Зарубіжний досвід визначення привабливості сфери туризму в іноземних країнах / Т.В. Шитікова // *Бізнес Інформ*. – 2018. – №.10. – С.82-87.
4. Hu Y., Mesuring destination attractiveness. A contextual approach [Text] / Y.Hu, B.J.R. Ritchie // *Journal of Travel Research*. – 1983. – Vol. 32, No. 2. – P. 25-34.
5. Музиченко-Козловська О.В. Економічне оцінювання туристичної привабливості території : монографія / О.В. Музиченко-Козловська. – Львів : Новий Світ-2000, 2012. – 176 с.
6. Травка М.Р. Експертно-статистичне оцінювання привабливості території Львівської області / М.Р. Травка // *Геодезія, картографія та аерофотознімання*. – 2013. – №.77. – С.94-100.
7. Виклюк Я.І. Використання нечіткої логіки для визначення рекреаційного потенціалу території / Я.І. Виклюк, О.І. Артеменко // *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: Інформаційні системи і мережі. – 2008. – № 631. – С.45-54.
8. Омуш М.О. Стратегія диверсифікованого розвитку туристського комплексу в регіональній економіці (на прикладі Йорданії) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.10.03 / М.О. Омуш ; Харківська державна академія міського господарства. – Харків, 2003. – 19 с.
9. Давидова О.Г. Методи оцінювання туристичної привабливості регіонів країни / О.Г. Давидова // *Український соціум*. – 2015. – №4. – С.97-106.

References

1. Pompurová, K. 2012. Atraktivnost' regiónov Slovenska v cestovnom ruchu z hľadiska dopytu obyvateľov Českej republiky. *The International scientific journal*, pp.68-91.
2. Pompurová, K. and Šimočková, I., 2014. Destination attractiveness of Slovakia: perspectives of demand from major tourism source markets. *Ekonomika a management*, XVII, 3, pp. 62-73.
3. Shytikova, T. V. 2018. Zarubizhnyy dosvid vyznachennya pryvablyvosti sfery turyzmu v inozemnykh krayinakh [Foreign experience in determining the attractiveness of tourism in foreign countries]. *Business Inform*, 10, pp.82-87.
4. Hu, Y., and Ritchie, B.J.R., 1983. Mesuring destination attractiveness. A contextual approach. *Journal of Travel Research*, 32, 2, pp. 25-34.
5. Muzychenko-Kozlovs'ka, O.V. 2012. *Ekonomichne otsinyuvannya turystychnoyi pryvablyvosti terytoriyi [Economic assessment of the tourist attraction of the territory]*. Lviv: New World-2000.
6. Travka, M.R. 2013. Ekspertno-statystychno otsinyuvannya pryvablyvosti terytoriyi L'vivs'koyi oblasti [An expert-statistical estimation of the attractiveness of the territory of the Lviv region]. *Geodesy, cartography and aerial photography*, 77, pp.94-100.
7. Vyklyuk, Ya.I. and Artemenko, O.I., 2008. Vykorystannya nechitkoyi lohiky dlya vyznachennya rekreatsionoho potentsialu terytoriyi [Using unclear logic to determine the recreational potential of the territory]. *Bulletin of the National University "Lviv Polytechnic". Series: Information Systems and Networks*, 631, pp.45-54.
8. Omush, M.O., 2003. *Stratehiya dyversyfikovanoho rozvytku turysts'koho kompleksu v rehional'niy ekonomitsi (na prykladi Yordaniyi) [Strategy of the diversified development of*

the tourist complex in the regional economy (for example, Jordan)]. Autoref. dis. for obtaining a scientific degree of a candidate of economic sciences. Kharkiv State Academy of Municipal Economy.

9. Davydova, O.H., 2015. *Metody otsinyuvannya turystychnoyi pryvablyvosti rehioniv krayiny [Methods of assessing the tourist attractiveness of the regions of the country]. Ukrainian society, 4, pp. 97-106.*

УДК 351.85(477)(045)

DOI 10.31339/2617-0833-2019-1(26)-58-63

DLHODOVÁ KULTÚRNA STRATÉGIA ROZVOJA UKRAJINY

Movchan Katerina, Luzsanska Tetyana, Derkacs Victoria

ДОВГОСТРОКОВА КУЛЬТУРНА СТРАТЕГІЯ УКРАЇНИ

Мовчан К.М., Лужанська Т.Ю., Деркач В.Ю.

LONG-TERM CULTURAL STRATEGY OF UKRAINE

Movchan Kateryna, Luzhanska Tetiana, Derkach Viktoriia

Naliehavosť témy výskumu je spôsobená tým, že v storočných dejinách Ukrajiny je historické a kultúrne dedičstvo duchovným, ekonomickým a sociálnym kapitálom mimoriadne vysokej hodnoty. Cieľom štúdie je zhodnotiť dlhodobú národnú kultúrnu stratégiu rozvoja Ukrajiny zameranú na riešenie nielen národných, ale aj regionálnych a lokálnych otázok, do ktorých sú zapojení kľúčoví partneri (ministerstvá, regionálne a miestne orgány, ako aj mimovládny sektor) do procesu jeho rozvoja.

Na získanie výsledkov výskumu boli použité všeobecné teoretické a špeciálne výskumné metódy: historické, deskriptívne, štatistické, abstraktno-logické, prognózo-analytické a iné. Článok sa zaoberá problematikou formovania národného kultúrneho dedičstva Ukrajiny a jej právnou úpravou; Hodnotené sú svetové kultúrne pamiatky UNESCO nachádzajúce sa na Ukrajine; správa expertov Rady Európy o preskúmaní kultúrnej politiky Ukrajiny bola analyzovaná.

Ключові слова: *historické a kultúrne dedičstvo, svetové kultúrne dedičstvo UNESCO, kultúrna politika, kultúrny produkt, národná kultúrna stratégia.*

Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що у XXI ст. виявив себе значний інноваційний потенціал культури, важливим завданням якого є збереження культурного надбання людства як елемента національно-культурної ідентичності. Культурний процес у кожній країні набуває особливого значення з точки зору іміджу країни, зростання регіональної та локальної культурної ідентичності регіонів, конкурентоздатності та інвестиційної привабливості. Метою дослідження є визначення основних підходів до оцінки культурної політики держави, яка визначає цілі культурного розвитку, основні принципи, методи і засоби регулювання культурних процесів у сучасному суспільстві. Для отримання результатів дослідження використано загальнотеоретичні та спеціальні методи дослідження: історичний, аналізу та синтезу, описовий, абстрактно-логічний та інші. У статті розглянуті питання розвитку культурної політики як складової загального розвитку суспільства та як частини світового культурного процесу; визначено в історичному ракурсі основні завдання державної політики у сфері культури та нормативно-законодавче регулювання; описані основні моделі культурної політики; проаналізована необхідність збереження та популяризації культурної самобутності; перегляду культурних цілей суспільства, його пріоритетів, конкретних завдань, розподілу засобів для досягнення бажаних результатів. Досліджено критерії оцінювання державної культурної політики для

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>